

דבר הטיליגנט

הג'יגים

סוף-סוף הגיעה אמה שלי למצב המאורגן שבו לא מזהים אותה יותר ברחוב. גמרנו. חד וחלק. לא אומרים שלום. לא צריך להסביר איך קפצו עשרים ושמונה קילו. לא עוצרים אותה מכרים. פחות נשמות טובות שישו עם מקודם, ויתחמי צו בששון סמוי.

לי דווקא נורא מעניין מפה כל המצב. פעם, למשל, הייתי סופר מינימום שמונה עשרה הצעות מגונות ליום. היום אף אחד כבר לא מציע שום הצעה מגונה. חוץ מאחד, לביב, אבל הוא לא נחשב. כיוון שהאיש הזה יכול להציע הצעה מגונה אפילו לשולחן, אם דרך מיקרה הוא נתקל בו בחושך.

אם אני כבר עושה אפסנאות, אז ישנו אבא שלי, שמשועבד על אמה שלי יותר מתמיד, ומנחם את עצמו שבסך-הכל זה יתרון — יש לו יותר אשתו לאהוב — אבל זה מפני שהוא ברנש מעשי, ויודע שאם הוא שוכח לרגע להיות סנטימנטלי עד אובדן חושים — לא מקפיד נישוקים, חיבוקים ולפחות מבט זימה אחד ליום — שישאר בלתי-מנוצל לחלוטין — אשתו השמנה מרגישה לא מושכת, ושוכחת לתפקד.

אח! ואיזה הערות שאני אוסף לי ליוני. ממתני שאמא שלי היתה קטנה לא צבטו לה ככה בלחיים ואמרו לה כמה שהיא נראית טוב. ההבדל המצער טמון בעובדה שבאשר היתה קטנה, היא יכלה להתפרע ולירוק בצבובטים, למרות הדי פלאסק המייד של סבתא שלי. אבל היום, אללי, היא כבר מתורבתת.

אני לומד המון. אחד השלאגרים, למשל, זה אנשים השואלים "ובתקווה אמיתית, שזה לא — תגידו, זה מהאוכל?" מה שמראה על רצון כן לתת לבן-אדם צ'אנס לצאת זכאי עם אלטרנטיבה כמו מיים, בלוטות, הרמונים, ושאר ניסים המשי מינים תדיר.

על תענוגות צריך להלקות, אבל תקלות ומחלות, זה משהו אחר. זה יתרון שווה סרי. כשאמא שלי מודה בפריצות שזו בפירוש מאוכל, אנשים המומים. נו באמת. נותנים לבן-אדם את הודמנות חייו הרכובות לעשות קצת קרעכצן, והמתת נשאר דחוי.

בכלל, זה נורא מצחיק כל העסק הזה. האח החתוך של אמא שלי, למשל, היה פעם ילד שמן, מיותר לדסקס את האושר האופף אותו כיום, כשהוא מביט על אמא שלי, שהיתה מתעללת בו בילדות הרחוקה בלי רחם. ערב אחד ירדו אבא שלי, אמא שלי ואחיה, לפי סדר זה, במדרגות של איזה מועדון. את הטור העורפי הזה המציא אבא שלי בתור נוהל בטיחות קבוע, אשר ימנע מחיצות אנשים למות במיקרה של מעידת אשתו על מי מהם. הוא תמיד שם, ביריון קשקשים, בתור בולם ועוזעים ראשון. אז זהו. כפי שסיפרתי, ירד הטור העורפי הזה במדרגות, כשלתפת קרה הדי דבר שמתכווננים לו כל העת, אמא שלי מעדה, ובבוץ כבד נחתה על אבא שלי, שנפגש מיד עם הריצה. הגיס שלו, הדי מאניק הזה, במקום לעשות משהו, למשוך לסחוב, או להציל את אבא שלי, שחיפש קצת אוויר מתחת לאמא שלי, התיישב על המדרגות. תפס את הבטן, ומתפקע מצחוק התחיל לצרוח לכל הכיוונים — טימבר!!! טימבר!!!

אני אראה לו טימבר! שרק אצא מפה!

הדיאטה שמשגעת

את כל ניו-יורק

שרית ישי, זאת הגברת סופר-סטאר שקסיס קליי הגדול נתפס בתוך מכונת-הכתיבה שלה, ושיחרר לה הגיגים בילעדיים, ובכך, שרית זו חזרה מאמריקה חתיכה, זורחת ופורחת, ורוזה בלפחות חמישה קילו. צריך להסתכל עליה פעמיים, בכדי לראות אותה פעם אחת בלבד. "איך עשית את זה?" שאלתי אותה. "איך? מייד אני מראה לך." אמרה לי והתחילה לגבור בתוך תיק גדול כמו בית, שרק אלוהים יכול להתמצא בקרביו. פישפשה ימינה, וחלה בשתי אצבעות בוורת ישראל ששאלה. סיבוב קטן על המקום, צלילה עמוקת טווח, והלא יאמן קרה. המחט נשלפה מערימת השחת, בצורת פיסת נייר קטנה וקמוטה, שכל האוצר רשום עליה. "קחי נייר ועיפרון", אמר לי בקצב הכתבה, "העתיקי לך את הדיאטה שמשגעת עכשיו את כל ניו-יורק, שבוע אחד, ויורדים חמישה קילו. אוכלים לשובע, אין הגבלת כמויות במנות העיקריות, וזה משהו לא רגיל.

אז ככה, התפרט בכל בוקר וזהו. חצי אשכולית, טוסט לחם חי (לחם חי מסחינת ריחיים, הכי טוב), קפה או תה בלי חלב, עם סוכריות. האיסור הכי חמור במשך כל הדיאטה, זה לשתות או לאכול דברים עם תוספת סוכר. כמו כן, להשתדל לא להשמיט כלום, ולאכול לפי הסדר המוכתב, כי צירופי המזון מרוים כאן, לא צירופי הקלווריות. אוכלים לשובע מתפוצץ, לפי הרגשה אישית, בארוחות, ושום כלום ביניהן.

יום ראשון: צהריים — בשר קר כמה שרוצים, עגבניה אחת וקפה. ערב — דג כמה שרוצים, באיזה צורה שרוצים, סלט ירקות עם מלח, מיץ לימון, בלי שמן, טוסט, ואשכולית. יום ראשון גמרנו יפה. מרעב לא מתים בו.

יום שני: צהריים — סלט-פירות עצום בלי סוכר, וקפה או תה, בלי סוכר, בלי חלב, עם סוכריות.

ערב — סטייק כמה שרוצים, עגבניה, חמישה זיתים ירוקים, פילפל אחד (אפשר סלט מזה) וקפה.

יום שלישי: צהריים — טונה מקופסה + לימון כמה שרוצים, אשכולית וקפה.

ערב — צלעות כבש כמה שרוצים, פילפל עגבניה, יום רביעי:

צהריים — עוף, כמה שרוצים איך שרוצים, וקפה. ערב — שתי ביצים איך שרוצים, קוטג', כרובית מבושלת, טוסט וקפה.

יום חמישי: צהריים — גבינות מכל הסוגים, כולל צהובות, כולל שמנות, כמה שרוצים, תרד מבושלת, או ירק ירוק אחר, בשביל ההתחשבות, טוסט וקפה.

יגעת ומצאת — תאמין

ערב — דג, איך שרוצים, כמה שרוצים, סלט ירקות עם מיץ לימון ומלח, בלי שמן, טוסט וקפה.

צהריים — סלט פירות ענק בלי תוספת סוכר, וקפה. ערב — סטייק כמה שרוצים, איך שרוצים, סלרי, פילפל, עגבניה (אפשר סלט מזה) וקפה.

שבת: צהריים — עוף כמה שרוצים איך שרוצים, עגבניה, כרוב מבושלת, אשכולית וקפה.

ערב — סטייק כמה שרוצים, איך שרוצים, עגבניה אשכולית וקפה. ברור שבכל מקום אפשר להחליף את הקפה בתה, או במיים. הולכים לישון בלילה, ולמחרת קמים עם גיורה שיגעון.

פנטזים

בטיח, בטיח! ואיך לא ליפול איתו בפח

אז ככה. אחרי שנפלו בחלקי אינספור אבטיחים לבנים, כיוון שיצריי לא עמדו לי בפרץ לחכות עד אמצע העונה, ואז לקנות בלי סיכונים, וכיוון שאני אוהבת הימורים, אבל רק את אלה שבהם אני זוכה, אנסתי אבטיח-צ'יק אחד לגלות לי את הפטנט שיגעון, איך לקנות אבטיח מתוק, אדום, לא קמח מדי, ובשל, אז העסק הולך ככה. ראייתם פעם ירקן טופח על כרס האבטיח ומכה בו?

המון טמבלים דופקים אבטיח, וחושבים שעצם ספיגת המכה זה סגולות לאבטיח טוב. הם לא מבינים בזה כלום, אבל לעומת זאת, זה נראה כל-כך מיקצועי! ובכן רבותי, המכה הזו היא שפה! הדי צליל הזה מספר ביוגרפיה שלמה, מצב כללי ומזג-אוויר של האבטיח. צריך רק להקשיב ולפענח נכון. אחזים את האבטיח ביד שמאל, וביד ימין טופחים עליו קצת, אם חוזר צליל קצר ושטוח, להתחזר אותו לערימה, אם חוזר צליל שהוא קצת כמו

אני אראה לו טימבר! שרק אצא מפה!

צלילי המוסיקה — ואיך לפענחם

קצת מפוורים, ומכאן הקול העמוק כמו קיר חלול. אבטיח לא בשל, מירקמו דחוס וצפוף, ולכן הצליל החוזר ממנו קצר ושטוח. יעני, לא מעביר קול טוב. או זהו. לא לסמוך על שום דבר, חוץ מאשר על הדפיקה.

כאן מתערב אחוייה מותק שאוהב לקי רוא מעבר לכתפי, וטוען, שאם לא היה רואה במו עיניו את הנושא, היה גישבע שמדובר בבחורות. זה אותו טסט הוא אומר לי. זה אותו טסט.

אלוהים ירד לאדמה, ונתן לשלושה מנחמים זכות לדעת את העתיד.

"מתי יגמר משבר הארנגיה?" שאל אותו קארטר.

"משבר הארנגיה!" שאל אלוהים ופתח את הספר, "זה הביבי, לא יגמר בקדנציה שלך."

"מתי יחיה שלום בין כל הערבים?" שאל אותו סאדאת.

"שלום בין ערבים עיוני, ענה האלוהים, "זה לא יהיה בקדנציה שלך."

מגיע ארליך בחול חופו, ישר מטמה המיבצע המפואר לביזבוז עשרה מיליון לירות, למטרה מפורסמת.

"תגיד לי אלוהים, מעניין אותי רק דבר אחד. מתי תיגמר האינפלציה בישראל?"

"האינפלציה בישראל?" שואל אותו האלוהים, "זה, מה אניגד לך, זה לא יהיה בקדנציה שלי..."

נבואות